

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416209809
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1416209809.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Základná organizácia Odborového zväzu KOVO VOLKSWAGEN SLOVAKIA, IČO: 30 779 201, org. číslo: 03-2634-7102, ul. J. Jonáša č. 1, Bratislava, zastúpený: RASLEGAL, s. r. o., IČO: 36 855 561, Mostová ul. č. 2, Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: F. G., T.. XX. XX. XXXX, H. S. N. Č.. XXXX, H. - S. T. D., zastúpený: Okenica Šula & Co. s. r. o., IČO: 36 866 512, Pražská ul. č. 11, Bratislava, o vydanie vecí a dokumentácie súvisiacej s činnosťou odborovej organizácie, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26. mája 2020, č. k. 10C/169/2016 - 414 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07. augusta 2020, č. k. 10C/169/2016 - 456, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku komplexnú účtovnú evidenciu vedenú podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, vrátane všetkých účtovných dokladov, účtovných kníh, interných smerníc, zásad hospodárenia a iných interných predpisov za účtovné obdobia rokov 2010 až 2016, všetky uznesenia výboru žalobcu, uznesenia konferencie a uznesenie revíznej komisie za obdobia rokov 2010 až 2016, štatút žalobcu vrátane jeho zmien schválený k jej činnosti, volebný poriadok vrátane jeho zmien schválený k jej činnosti, dokumenty týkajúce sa volieb do orgánov žalobcu, ktoré sa konali v dňoch 09. mája až 20. mája 2016, dohody uzavreté medzi zamestnávateľom a žalobcom vrátane zmlúv s tretími osobami, komplexnú a originálnu evidenciu, ktorá sa týka členov OZ KOVO evidovaných prostredníctvom žalobcu (prihlášky členov, evidencia členov k 11. októbru 2016), registráciu žalobcu ku všetkým daniam u miestne príslušného správcu dane, ako aj k inštitúciám sociálneho poistenia a zdravotného poistenia, pečiatku základnej organizácie, zmluvy z obchodného styku, zmluvy z pracovno-právneho vzťahu, zmluvy s dodávateľmi služieb, prípadne energií a zmluvy s inými veriteľmi žalobcu ako aj dlžníkmi žalobcu, účtovnú dokumentáciu, ktorá je nevyhnutná k zostaveniu účtovnej závierky ku dňu vstupu žalobcu do likvidácie t. j. k 11. októbru 2016 (inventarizačný súpis hnuťelného a nehnuteľného majetku k 11. októbru 2016, inventarizačný súpis stavu pokladne a účtov v bankách k 11. októbru 2016, inventarizačný súpis pohľadávok a záväzkov k 11. októbru 2016), všetky ďalšie doklady, ktoré vznikli z činnosti žalobcu, a zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov

konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 274, § 275 C. s. p. a vecne tým, že vyhovel návrhu žalobcu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko sa žalovaný na pojednávanie dňa 26. 05. 2020, ani jeho právny zástupca napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania dňa 30. 04. 2020, nedostavil, keď svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas neospravedlnil, z dôvodu ktorého pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu (§ 180 C. s. p.). Poukázal na skutočnosť, že žalobca uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne a žalovaný počas konania nepredniesol žiadnu vecnú obranu, pričom aj to, že sa na pojednávaní nezúčastnil, považoval za potvrdenie absencie argumentácie z jeho strany. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí ďalej poukázal na priebeh konania s tým, že na pojednávaní dňa 30. 11. 2017 zamietol v prítomnosti strán sporu návrh žalobcu na ustanovenie súdneho znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, ako aj návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením zo dňa 28. 11. 2016, č. k. 10C/169/2016 - 103 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. 01. 2017, č. k. 10C/169/2016 - 122 a opravným uznesením zo dňa 06. 02. 2017, č. k. 10C/169/2016 - 140, ktoré Krajský súd v Bratislave unesením zo dňa 31. 05. 2017, č. k. 8Co/128/2017 - 166 potvrdil a nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 06. 2017, pričom dňa 08. 08. 2017 prijal do súdnej úschovy listinné doklady v zmysle neodkladného opatrenia. Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobcu v spore, ktorému priznal voči žalovaným 1/ a 2/ (žalovaným je iba jeden subjekt, pozn. odvolacieho súdu) nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie napádaného rozhodnutia podľa § 356 písm. b) C. s. p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na hypotézu ustanovenia § 273 C. s. p. a výraz „súd môže“, má možnosť zväziť, či kontumačný rozsudok v tejto fáze (bez návrhu žalobcu a bez nariadenia pojednávania) vydá alebo bude v konaní pokračovať, pričom súd je v takomto prípade povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný a prihliadať na všetky skutočnosti, na ktoré súd zo zákona prihliadať má a ak dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený skutkový stav nie je nesporný, napriek tomu, že by boli splnené všetky podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, súd takýto rozsudok nevydá (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s.). Namietol, že súd prvej inštancie neustálil právny titul vymáhaného nároku a príslušenstva a napadnutý rozsudok vydal bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom skúmal, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný, pričom žiadnym spôsobom neposúdil efektivitu a spravodlivosť takéhoto postupu a žalobcovi priznal žalovaný nárok bez akejkoľvek zmienky o tom, ako posúdil opodstatnenosť žalobcom uplatneného nároku (rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 4 Cmo 421/94), z ktorého vyplýva, že len zmeškanie žalovaného nemôže vyústiť do jeho procesného neúspechu v konaní vo veci samej. Poukázal na skutočnosť, že žalobca v konaní navrhol vykonanie dôkazu jeho výsluchom na preukázanie žalobcom tvrdeného skutkového stavu a jeho nesporné ustálenie, pričom z objektívnych a ospravedlniteľných dôvodov sa nemohol dostaviť na nariadené pojednávanie, keď dokonca sa o nariadenom pojednávaní, resp. rýchlej zmene jeho termínu ani nemohol dozvedieť s tým, že v konaní tak nebol vykonaný kľúčový dôkaz (v zmysle názoru a procesnej stratégie samotného žalobcu) na preukázanie žalobcom tvrdeného skutkového stavu, z dôvodu ktorého neboli splnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie mohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Namietol nevykonateľnosť a neurčitosť výroku I. rozsudku s tým, že objektívne nie je schopný splniť uložené povinnosti, nakoľko na základe výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, sp. zn. 10C/169/2016, dňa 08. 08. 2017 o 12:50 hod. zložil všetky dokumenty, ktoré je povinný vydať v zmysle výroku I. rozsudku, do úschovy súdu, o čom bol spísaný vyššie uvedeného dňa i „Protokol“ pod sp. zn. 10C/169/2016, a preto pokiaľ by sa žalobca domáhal splnenia povinnosti uloženej výrokom I. rozsudku, napr. núteným výkonom rozhodnutia, objektívne nie je schopný túto povinnosť splniť, keďže týmito dokumentami nedisponuje. Uviedol, že výrok I. rozsudku je príliš všeobecný a neurčitý, nekonkrétny a nepresvedčivý s tým, že z aktuálnej formulácie výroku I. rozsudku sa žalobca môže domáhať vydania akéhokoľvek dokumentu, i takého, ktorým nedisponuje a nikdy nedisponoval a dokonca i takého dokumentu, ktorý neexistuje a nikdy neexistoval. Poukázal na skutočnosť, že bez ohľadu na skutočnosť, že už nedisponuje žiadnymi dokladmi a dokumentami, týkajúcimi sa žalobcu a jeho predchádzajúcej činnosti, z výroku I. rozsudku nie je zrejmé, aké dokumenty mal či má žalobcovi vydať, nakoľko slovné spojenia vo výroku I. napr. ad

a) „komplexnú účtovnú dokumentáciu ad b) „všetky uznesenia....“, ad d) „dokumenty týkajúce sa volieb do orgánov žalobcu....“, ad f) „komplexnú a originálnu evidenciu.“, ad j) účtovnú dokumentáciu, ktorá je nevyhnutná..“, ad k) „všetky ďalšie doklady.“, sú všeobecné, nekonkrétne a neurčité, keď k určitosti výroku rozsudku chýba minimálne dovetok „ktorými žalovaný disponuje“, a preto je výrok I. rozsudku nezrozumiteľný, nevykonateľný a tým nesporne i arbitrárny. Uviedol, že v mesiaci marec 2020 odcestoval do Kostariky, pričom z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie od 15. 03. 2020 v Slovenskej republike, ale i v mnohých krajinách sveta (vrátane Kostariky), sa nemohol a doposiaľ nemôže vrátiť na Slovensko s tým, že stále pobýva v Kostarike, bez možnosti návratu na Slovensko, pričom jeho právny zástupca nemal naňho žiadny priamy či nepriamy kontakt, teda ho nemohol o termíne pojednávania a zmene termínu pojednávania nijako upovedomiť.

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Poukázal na skutočnosť, že pozornosť žalovaného ušlo, že súd nerozhodoval podľa ust. § 273 C. s. p. (rozsudok pre zmeškanie bez pojednávania vo veci), ale podľa ust. § 274 C. s. p. (rozsudok pre zmeškanie na pojednávaní, na ktoré sa žalovaný nedostavil a neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnil) s tým, že žalovaný je vo veci od začiatku zastúpený advokátom ako profesionálom pri poskytovaní právnych služieb, čo znamená, že nemohol uvedenú okolnosť prehliadnuť tak v znení C. s. p., ako ani v odôvodnení rozsudku, a preto pokusy žalovaného o navodenie zmätočnosti ohľadom splnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa iného zákonného ustanovenia vníma ako snahu zmiast' konajúci súd, nakoľko argumentácia a citácie žalovaného k úplne inej právnej norme, ktorá sa vo veci ani okrajovo neuplatnila, preto nemôže obstáť. Poukázal na to, že kontumačný rozsudok už z podstaty veci neobsahuje odôvodnenie (ust. § 275 C. s. p.), takže úvahy žalovaného o tom, ako mal byť posudzovaný akýsi skutkový stav a námietky žalovaného pri vydávaní rozsudku pre zmeškanie, osobitne vydaného podľa ust. § 274 C. s. p. je nesprávnym poňatím tohto inštitútu žalovaným. K údajnej nevykonateľnosti a neurčitosti výroku I. rozsudku žalobca uviedol, že aj táto námietka obsahuje prvky nepochopenia základných inštitútov procesného práva, prípadnej úmyselnej snahy o navodzovanie zmätočnosti, nakoľko zložením určitej dokumentácie do súdnej úschovy nedošlo a ani nemohlo dôjsť k skonzumovaniu žalobného nároku, nakoľko ak by bola argumentácia žalovaného pripustená, znamenalo by to, že po zložení dokumentácie do úschovy by mali zmeniť žalovaného na Okresný súd Bratislava IV, čo je samé o sebe absurdné s tým, že zloženie dokumentácie do súdnej úschovy na základe neodkladného opatrenia je dočasnou úpravou pomerov medzi sporovými stranami na zabezpečenie výkonu budúceho rozhodnutia a nemá žiadny dopad na žalované nároky a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v konaní. Poukázal na skutočnosť, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie možno podať výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie (ust. § 356 písm. b/ C. s. p.), pričom námietky žalovaného smerujúce k formulácii výroku však takýmto nie sú s tým, že v štádiu odvolacieho konania voči rozsudku pre zmeškanie teda žalovaný nemôže úspešne rozporovať akési tvrdené nedostatky žalobného petitu/výroku, a to aj keby tieto existovali, keď predmetom prieskumu zo strany odvolacieho súdu by teda malo byť jedine a výlučne skúmanie podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku, keď prieskum iných odvolacích dôvodov, akým je aj tvrdená námietka údajnej nevykonateľnosti petitu rozsudku by vybočoval zo zákonného rámca oprávnení odvolacieho súdu v zmysle C. s. p. Poukázal na to, že rovnaký výrok, aký aktuálne žalovaný spochybňuje, obsahovalo aj neodkladné opatrenie súdu a aj napriek tomu, že aktuálne považuje totožný výrok za „všeobecný, neurčitý, nekonkrétny a nepresvedčivý“, ako aj „nezrozumiteľný, nevykonateľný a arbitrárny“, bol bez akýchkoľvek problémov schopný do úschovy súdu dokumentáciu v roku 2017 zložiť s tým, že ak by teda bola jeho obrana opodstatnená, v súdnej úschove by do súčasnosti neboli žiadne dokumenty, keďže by rovnakou namietanou vadou trpel aj výrok neodkladného opatrenia, avšak na základe neho žalovaný do súdnej úschovy dokumentáciu zložil bez námietok, teda nemal pochybnosti o tom, čo mu je rozhodnutím súdu uložené (identický výrok), pričom táto okolnosť sama o sebe znamená dôkaz o neopodstatnenosti námietok žalovaného. K údajnej faktickej nemožnosti žalovaného dostaviť sa na pojednávanie žalobca uviedol, že žalovaný (resp. jeho právny zástupca) súd priamo a vedome zavádza, nakoľko nie je pravdivé vyhlásenie, že by sa žalovaný nedozvedel a nemohol dozvedieť o nariadení pojednávania, či jeho preročení, nakoľko súd všetky predvolania a oznámenia riadne doručil právnomu zástupcovi žalovaného a to, či sa vie advokát reálne spojiť so svojim klientom a termín mu oznámiť, je internou záležitosťou advokáta, ktorý ako odborne spôsobilá osoba mal buď oznámiť súdu, že sa nevie so svojim klientom spojiť a/alebo vypovedať plnomocenstvo pre nemožnosť zodpovedajúceho poskytovania právnych

služieb, nakoľko ani jedno a ani druhé však právny zástupca neurobil, sa na pojednávanie podľa obsahu jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie plánoval dostaviť. Uviedol, že žalovaný nemal reálny záujem sa pojednávania osobne zúčastniť a tento dôvod uvádza jeho právny zástupca v odvolaní iba účelovo, nakoľko prejav nezáujmu zúčastniť sa pojednávania zo strany žalovaného potvrdzuje skutočnosť, že sa na pojednávane nedostavil ani v čase, keď sa na Slovensku nachádzal a snaží sa navodiť dojem, že je od 15. 03. 2020 v zahraničí (D. Y.) výlučne z dôvodov nemožnosti pricestovania späť na Slovensko, kvôli situácii s pandémiou. Žalobca k svojmu vyjadreniu predložil žiadosť právneho zástupcu žalovaného zo dňa 30. 10. 2019 o odročenie pojednávania nariadeného na 07. 11. 2019 z iného súdneho konania, vedeného Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 12C/32/2018, kde je tento žalovaný v 6. rade a v bode 6. uvádza jeho právny zástupca, že „žalobca v 6. rade bude od mesiaca november 2019 dlhodobo pracovne v zahraničí a na území Slovenskej republiky sa bude najbližšie vyskytovať až v čase 05. 03. 2020 do 13. 03. 2020“; odvolanie plnej moci na právne zastupovanie zo dňa 18. 11. 2019 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8C/72/2018; oznámenie o odvolaní plnej moci na právne zastupovanie zo dňa 17. 12. 2019 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8C/72/2018; plnomocenstvo udelené na zastupovanie v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 8C/72/2018 novému právnenému zástupcovi zo strany žalovaného dňa 10. 01. 2020, z ktorých vyplýva, že žalovaný má byť v zahraničí (v Kostarike) pracovne a dlhodobo už od začiatku novembra 2019, a preto nie je možné, aby nebol zo strany právneho zástupcu dosiahnuteľný a ak to tak je, nemôže ísť o okolnosť, ktorá zaťažuje druhú sporovú stranu v konaní, osobitne ak o tom advokát súd neinformuje. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný už v inom konaní zneužil svoje odcestovanie mimo SR na vytváranie obštrukcií a marenie pojednávania (pojednávanie vo veci sp. zn. 12C/32/2018 nariadené na deň 07. 11. 2019 bolo odročené na žiadosť PZ žalovaného, tento sa však nezúčastnil /bez zdôvodnenia/ ani následného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 06. 02. 2020), pričom žalovaný odvolával a udeľoval plnomocenstvá v konaní sp. zn. 8C/72/2018 svojim rôznym právnym zástupcom v novembri 2019, v decembri 2019 a v januári 2020, keď bol evidentne už v zahraničí (D. Y.), a nemal problém uvedené koordinovať a zabezpečovať zo zahraničia, avšak v apríli 2020 podľa právneho zástupcu už kontakt so žalovaným údajne nebol možný (pre samotné vycestovanie do Y., ktoré predtým netvorilo žiadny problém ani prekážku v komunikácii so žalovaným). Poukázal na to, že vo veci sp. zn. 8C/72/2018 sa konalo dňa 23. 06. 2020 na tunajšom súde pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalovaného nielenže nežiadal pojednávanie odročiť pre neprítomnosť žalovaného, ale ani nenaznačil, že by mal problém sa so žalovaným spojiť a pred pojednávaním poradiť/získať pokyny; z pojednávania súd neurobil zápisnicu, avšak zvukový záznam z pojednávacej miestnosti č. 323 je uchovaný medzi ostatnými zvukovými záznamami súdu, a preto tvrdenie právneho zástupcu o tom, že sa žalovaný ako jeho mandant údajne o pojednávaní nariadenom v tejto veci nedozvedel, nezodpovedá skutočnosti a to aj keby táto skutočnosť mala nejaký právny dopad na rozsudok. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že od októbra 2019 do súčasnosti, s výnimkou podaného odvolania v tomto konaní, ani jeden z troch rôznych právnych zástupcov žalovaného neoznámil súdu, že by sa nevedel so žalovaným spojiť, prípadne že by existoval akýkoľvek iný problém v komunikácii s ním s tým, že o situácii žalovaného (jeho pobyte D. Y.) ako aj o pandémii právny zástupca žalovaného jednoznačne vedel už dňa 30. 04. 2020, kedy predvolanie na pojednávanie ako aj upovedomenie o jeho preročení prevzal zo svojej elektronickej schránky, avšak aj napriek tomu o odročenie pojednávania nežiadal a ani súdu neoznámil, že by sa so svojim mandantom z dôvodu pandémie a jeho vycestovania do zahraničia nevedel spojiť, keď toto tvrdenie ani nepreukázal.

4.

Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu doručené dňa 27. 10. 2020, sa k nemu nevyjadril.

5.

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškania zo dňa 26. mája 2020, č. k. 10C/169/2016 - 414. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 274, § 277 ods. 2, 3 C. s. p. a vecne tým, že neboli splnené podmienky na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie, nakoľko z tvrdení a dokladov, ktoré žalovaný zaslal spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že právny zástupca žalovaného - advokátska kancelária Okenica Šula & Co. s. r. o., IČO: 36 866 512, so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava sa pojednávania nemohol zúčastniť z dôvodu, že ho dňa 26. 05. 2020 v ranných hodinách postihla zdravotná indispozícia, pre ktorú nebol schopný nielenže čokoľvek konať, ale ani premýšľať, skutočnosť

ktorú však právny zástupca žalovaného doposiaľ nepreukázal žiadnym lekárskeým potvrdením, nakoľko iba uviedol, že po požití príslušných liekov a odznení zdravotnej indispozície obratom spísal a súdu odoslal prostredníctvom elektronickej schránky žiadosť o ospravedlnenie jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní a vytýčenie nového termínu pojednávania. Uviedol, že má za to, že v prípade, ak by sa skutočne objavila takáto náhla nemoc u ktoréhokoľvek z právnej kancelárie právneho zástupcu žalovaného (doposiaľ právnym zástupcom nepreukázaná), túto skutočnosť mohol ktokoľvek z advokátskej kancelárie oznámiť súdu telefonicky alebo emailom hneď ráno v deň pojednávania, nakoľko o termíne pojednávania vedel v dostatočnom predstihu (30. 04. 2020) a v daný deň mal byť na termín pojednávania pripravený, avšak súdu nebola predložená žiadna lekárska správa preukazujúca tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, a teda nebolo preukázané, že by advokát, prípadne advokátsky koncipient, ktorý sa mal zúčastniť pojednávania musel byť hospitalizovaný, omdlel, prípadne bol odkázaný na odvoz sanitkou a podobne, čo sa v danom prípade nestalo. Poukázal na skutočnosť, že právny zástupca žalovaného o dôvodoch svojej neúčasti informoval až v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškania doručeným dňa 23. 07. 2020, pár dní po tom, čo mu bol predmetný rozsudok doručený (dňa 09. 07. 2020). Poukázal na fakt, že nemôže prihliadnuť na tvrdenie, že nebolo možné, primerané a spravodlivé požadovať, aby sa pojednávania zúčastnil iný advokát, či koncipient, nakoľko na webovej stránke je uvedené, že Advokátska kancelária Okenica Šula & Co. s. r. o. vznikla v januári 2010 ako prirodzený pokračovateľ Advokátskej kancelárie JUDr. Dominika Okenicu, ktorá pôsobila na Slovensku od začiatku roku 2007, pričom dôvodom zásadnej štrukturálnej zmeny pôvodnej advokátskej kancelárie bolo posilnenie odborného kolektívu kancelárie a poskytovanie väčšieho rozsahu kvalitnejších právnych služieb klientom a jeho tím tvoria 4 advokáti a aktuálne zapísaní traja koncipienti, a preto ak mal skutočne ktokoľvek z advokátskej kancelárie problémy, tieto neboli takého charakteru, že by túto skutočnosť, ak nie súdu, oznámil aspoň svojej advokátskej kancelárii, ktorá mala následne jeho neúčast' buď ospravedlniť, alebo poslať zástupcu, ktorý by osobne uviedol dôvody, prečo sa pôvodne určený advokát nemohol pojednávania zúčastniť a nakoľko právnym zástupcom žalovaného nie je jednotlivец, ale advokátska kancelária, táto je zodpovedná za to, aby na pojednávaní zabezpečila účasť svojho zástupcu, čo sa v danom prípade nestalo. Uviedol, že dôvody uvedené v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie preto nepovažuje za ospravedlniteľné a na ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 26. 05. 2020 sa musí pozeráť tak, že ospravedlnenie mohol ktokoľvek z advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalovaného a mal zasláť súdu ráno pred začatím pojednávania, či následne aspoň hneď ako to bolo možné, a nie sa spoliehať na to, že ospravedlnenie stačí podať v 15 dňovej lehote prislúchajúcej na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, keďže ak by na takéto ospravedlnenia, ktoré nie sú riadne preukázané odôvodnenou lekárskou správou, či tlačivom preukazujúcim PN prihlíadal, mohlo by ľahko prísť k zneužívaniu inštitútu zrušenia rozsudku pre zmeškanie sporovými stranami, či ich právnymi zástupcami, a preto takéto ospravedlnenie žalovaného považuje za účelové. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/85/2018-117 zo dňa 27. 04. 2018, kde odvolací súd v takmer totožnej veci potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

6.

Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie a navrhol ho zmeniť a jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť. Uviedol, že nikto z advokátskej kancelárie nemohol súdu prvej inštancie oznámiť zdravotné problémy jeho právneho zástupcu skôr, ako sa tak stalo (t. j. žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 26. 05. 2020 o 16:27 hod.), pretože nikto okrem advokáta nemal o tomto zdravotnom stave vedomosť a samotný advokát nebol zdravotne spôsobilý oznámiť túto skutočnosť svojim advokátskym koncipientom, keď náhla črevná viróza nie je spravidla zdravotný stav, ktorý by vyžadoval hospitalizáciu, odvoz sanitkou, zásah lekára alebo vystavenie potvrdenia o práceneschopnosti, avšak môže byť dostatočne intenzívna na to, aby človek nebol schopný konať čokoľvek iné, než čo mu prikazuje jeho primárny inštinkt. Uviedol, že nie je pravdou, že by jeho právny zástupca informoval súd o dôvodoch svojej neúčasti až v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko tak konal neodkladne po tom, čo bol takejto činnosti schopný, a to žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní odoslanou z elektronickej schránky advokátskej kancelárie dňa 26. 05. 2020 o 16:27 hod. a doručenej konajúcejmu súdu dňa 26. 05. 2020 o 20:29 hod. K údajom, uvedeným na webovej stránke advokátskej kancelárie Okenica Šula & Co. s. r. o. uviedol, že nebola dlhšiu dobu aktualizovaná a teda údaje o počte advokátov a advokátskych koncipientov už nie sú na nej aktuálne. Žalovaný opätovne namietol nevykonateľnosť a neurčitosť výroku I. rozsudku a zopakoval svoje argumenty uvedené v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie, z dôvodu ktorého ich odvolací súd považuje za zbytočné znovu uvádzať.

7.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie uviedol, že je založené viac menej na tých istých dôvodoch, na ktorých žalovaný založil už svoje odvolanie voči samotnému rozsudku zo dňa 26. 05. 2020, č. k. 10C/169/2016-414 a identických dôvodoch, ktorými žalovaný odôvodňoval svoj návrh na zrušenie kontumačného rozsudku, keď jediným rozdielom je expresívnejší spôsob vyjadrovania žalovaného, ktorý vníma ako snahu o dodanie vážnosti dôvodom, pre ktoré žalovaný zmeškal pojednávanie, prípadne výsledok frustrácie žalovaného z neúspešného sporu. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný v odvolaní dokonca ani nereflektoval na upozornenie z jeho vyjadrenia k jeho odvolaniu voči rozsudku, podľa ktorého žalovaný na prípad vydania rozsudku aplikuje nesprávne ustanovenie procesného predpisu, podľa ktorého súd pri vydávaní rozsudku ani nepostupoval, čo utvrdzuje v tom, že jediným účelom odvolania žalovaného je predĺžovať súdne konanie.

8.

Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu doručené dňa 11. 12. 2020, sa k nemu nevyjadril.

9.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. marca 2021 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

10.

Predmetom odvolacieho konania je právne posúdenie splnenia podmienok súdom prvej inštancie na vydanie kontumačného rozsudku, ktorým žalobe žalobcu vyhovel a posúdenie vecnej a právnej správnosti uznesenia, ktorým návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

11.

Rozsudok pre zmeškanie je osobitným typom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity strán v sporovom konaní, nakoľko v kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy subjekty konania, či už na strane žalobcu, ktorý iniciuje konanie a má záujem na jeho efektívnom vedení alebo na strane žalovaného, ktorý, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať aktivitu vo forme svojej procesnej obrany.

12.

Podľa Čl. 6 ods. 1 C. s. p., strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

13.

Podľa Čl. 12 C. s. p., na prejednanie vecí sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

14.

Podľa Čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

15.

Podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16.

Civilný sporový poriadok upravujúci postup súdu a strán v civilnom procese ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá sporové strany a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť subjektom konania doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu (§ 178 ods. 2 C. s. p.) a je potom na strane, či svoje právo využije, alebo nie.

17.

Odvolaací súd považuje za nutné uviesť, že proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, odvolanie prípustné nie je, avšak Civilný sporový poriadok pripúšťa zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré je však viazané na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý musí žalovaný podať do 15 dní, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel s tým, že tento návrh môže podať iba vtedy, ak z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie a v tomto návrhu musí uviesť dôvod zmeškania.

18.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie nariadil na deň 05. 05. 2020 pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov sporových strán a zároveň im doručil všeobecné procesné poučenia, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené dňa 15. 04. 2020.

19.

Upovedomením zo dňa 29. 04. 2020, doručeným elektronicky obom právny zástupcom (RASLEGAL, s. r. o. a Okenica Šula & Co. S. r. o.) dňa 30. 04. 2020 (právnenému zástupcovi žalovaného o 10:45 hod.) oznámil súd prvej inštancie odročenie termínu pojednávania vytyčeného na 05. 05. 2020 v súvislosti s celospoločenskými preventívnymi opatreniami v záujme šíreniu vírusu COVID - 19, ako aj opatreniami Ústredného krízového štábu SR a zároveň im bol oznámený nový termín pojednávania nariadený na deň 26. 05. 2020 o 9:00 hod., na ktoré sa právny zástupca žalovaného nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil, a podaním zo dňa 26. 05. 2020 o 16:26 hod., ktoré bolo súdu prvej inštancie elektronicky doručené dňa 26. 05. 2020 o 20:29 hod. o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní požiadal dôvodiac jeho neočakávanými zdravotnými obtiažami a zároveň požiadal o vytyčenie nového termínu pojednávania.

20.

Ako už odvolací súd uviedol vyššie, odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania, ako je to v prejednávanej veci, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia z čoho vyplýva, že odvolací prieskum je podľa § 356 písm. b) C. s. p. obmedzený výlučne na skúmanie splnenia podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko ospravedlniteľnosť dôvodu zmeškania pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, je možné posudzovať iba v prípade, ak žalobca podal návrh na zrušenie kontumačného rozsudku (§ 281 ods. 1, 2 C. s. p.).

21.

V posudzovanej veci je nesporné, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 26. 05. 2020, predvolanie, na ktoré obsahujúce aj poučenie o možnosti rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie, bolo doručené do vlastných rúk dňa 15. 04. 2020 jeho právnomu zástupcovi neospravedlnil riadne a včas, t. j. do začiatku pojednávania, ktoré bolo nariadené na 9:00 hod., a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď na návrh žalobcu spor rozhodol kontumačným rozsudkom, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie napadnutého rozsudku ako procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, a preto odvolací súd tento rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

22.

Ustanovenie § 277 ods. 2 C. s. p. zakotvuje osobitný spôsob ochrany žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie vo forme návrhu na jeho zrušenie, pričom ak ide o rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydaný na pojednávaní (ako je to v posudzovanej veci), môže žalovaný podať návrh na jeho zrušenie iba vtedy, ak z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Môže ísť napríklad o neočakávané prekážky zdravotného charakteru, pre ktoré je nespravodlivé sankcionovať žalovaného za porušenie povinnosti, keďže toto porušenie žalovaný nezapríčinil, nakoľko nie je možné vylúčiť, že na jeho strane pred pojednávaním dôjde k nepredvídanej udalosti, ktorej vznik ovplyvniť nemôže. Účelom tejto zákonnej úpravy je teda zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

23.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa súd nezaobrá tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku), ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným (zistené súdom), (ne)možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní.

24.

Z účelu a povahy tohto procesného inštitútu teda možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 2 C. s. p. sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania, keď za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil.

25.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v podanom odvolaní, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko povinnosťou súdu prvej inštancie nebolo primárne skúmať a hodnotiť možnosť žalovaného (právneho zástupcu) ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní včas, ale posúdiť ospravedlniteľnosť uvádzaného dôvodu, pre ktorý žalovaný pojednávanie zmeškal, keď je nevyhnutné uviesť, že dôvody uvedené žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom, že náhla črevná príhoda, ktorá ho mala postihnúť v deň nariadeného pojednávania (26. 05. 2020) bola natoľko akútna, že mu neumožnila kontaktovať prvoinštančný skôr, ako o 16:27 hod., keď žiadosť o ospravedlnenie spolu s návrhom na odročenie pojednávania bola súdu prvej inštancie doručená až o 20:29 hod., ale najmä ako správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, žalovaný svoje tvrdenie o indispozícii trvajúcej niekoľko hodín, nepredložil jediný listinný dôkaz.

26.

K tvrdeniu žalovaného, že jeho právny zástupca sa ocitol v takej zdravotnej indispozícii, ktorá mu neumožnila informovať o svojej neúčasti na pojednávaní skôr ako v popoludňajších hodinách, odvolací súd uvádza, že ani s touto argumentáciou sa stotožniť možné nebolo, nakoľko žalovaný, resp. jeho

právny zástupca nepreukázal, že jeho ochorenie bolo také vážne, že nemohol kontaktovať súd ani napr. prostredníctvom mailu alebo telefonicky.

27.

K tvrdeniu žalovaného v podanom odvolaní, že o tejto nepredvídateľnej situácii nemal nikto z advokátskej kancelárie vedomosť, nakoľko právny zástupca túto skutočnosť nebol spôsobilý oznámiť, odvolací súd uvádza, že pokiaľ bol jeho zdravotný stav natoľko akútne, že nemohol ani zdvihnúť telefón a zavolať nielen na súd, ale ani svojim kolegom, tak argument, že črevná vírusa nie je spravidla zdravotný stav, ktorý by vyžadoval hospitalizáciu, odvoz sanitkou, zásah lekára alebo vystavenie potvrdenia o práceneschopnosti, najmä v situácii, ak hrozí strata sporu jeho klienta, sa javí viac ako účelový, nakoľko pokiaľ je človek v takom bezmocnom stave, prirodzený inštinkt mu naopak velí pomoc zavolať.

28.

Vzhľadom na skutočnosť, že z dikcie ust. § 277 C. s. p. jednoznačne vyplýva, že v prípade, ak žalovaný alebo žalobca podá návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, je v ňom povinný nielen uviesť dôvody, pre ktoré zmeškal pojednávanie vo veci, ale ich aj preukázať, a preto bolo povinnosťou žalovaného už pri podaní odvolania, resp. návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, predložiť súdu prvej inštancie všetky dôkazy, ktorými ospravedlniteľnosť svojich dôvodov zmeškania konania preukazoval, avšak ako už odvolací súd uviedol vyššie, právny zástupca žalovaného ospravedlniteľnosť dôvodu zmeškania pojednávania dňa 26. 05. 2020 právne relevantným, resp. žiadnym dôkazom nepreukázal.

29.

Odvolací súd zo všetkých uvedených dôvodov preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, ktorým návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol vecne správne, nakoľko žalovaný právne relevantným spôsobom nepreukázal žiadne neočakávané okolnosti, ktoré by jemu alebo jeho právnenému zástupcovi bezprostredne bránili sa osobne pojednávania zúčastniť, resp. riadne a včas svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlniť tak, aby predstavovali ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, a preto podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. napadnuté uznesenie potvrdil.

30.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).